

mål, de grænseoverskridende spørgsmål, så træffer vi beslutningerne i fællesskab.

Så man kan altså godt have selvstændige nationalstater, for noget af det, der er vigtigt i den diskussion, er jo netop, at det nu i traktaten bliver understreget – og derfor burde hr. Krarup jo være begejstret – at nationerne naturligvis fuldstændig frivilligt kan vælge at melde sig ud af EU. Dermed understreges det, at nationalstaterne, landene, kan klare sig uden EU. Vi har altså ikke puljet hele vores indflydelse i Europa.

Det, der er tale om, når vi tager overnattonale spørgsmål op i EU, er jo i virkeligheden, at når vi diskuterer forsvarspolitik, når vi diskuterer udenrigspolitik i Danmark, så ved enhver, at det er ikke et spørgsmål, vi selv kan løse. Det må nødvendigvis ske i en større kreds, så i og med at vi afgiver suveræniteten til EU på nogle områder, så får vi faktisk indflydelse på nogle grænseoverskridende spørgsmål, som vi ellers ikke ville have.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er ked af at måtte være lidt grov, for jeg synes jo altså, det er den deciderede opløsning af sproget, der her finder sted. Man sammenblender suveræniteten og indflydelse på en sådan måde, at der ikke længere er suveræniteten.

Men jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen: Kan hun i fuldt alvor sige, at man er en selvstændig nationalstat, når man er undergivet en EU-forfatning, der siger, at EU's ret har forrang frem for medlemsstaternes ret, når unionen får status som juridisk person, og når unionen anvender alle de symboler, som er karakteristiske for en nationalstat? Må fru Charlotte Antonsen dog ikke i den sproglige redeligheds navn erkende, at dette er en ophævelse af Danmark som nationalstat, og at det dermed er et brud på hele den europæiske virkelighed, der gennem snart 2000 år har bestået af nationer?

Jeg siger: Dette er en national katastrofe for Danmark, fordi det betyder bruddet på hele det, der er Danmarks grundlag, og ulykken er jo altså, at EU er kommet i hænderne på en unions-tankegang, der siger samarbejde, men mener sammenslutning, det vil sige ophævelse af nationerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jo, og sådan har det været i 35 år. Kig ud af vinduet, Danmark er her endnu. For der er jo ikke

noget nyt i, at EU er et forpligtende samarbejde. Jeg ved godt, vi bruger anden retorik, fordi nejsiden godt kan lide at kaste om sig med udsagn, som lyder meget farlige, men jeg har da aldrig nogen sinde lagt skjul på, at EU er et forpligtende samarbejde.

Hvis vi beslutter at gøre noget for at forbedre miljøet i Europa, så er landene efterfølgende forpligtet til at skrive det ind i deres egen lovgivning. Og derfor er der selvfølgelig tale om forrang, når vi taler om de spørgsmål, der er overnattonale, der er grænseoverskridende. Det er der ikke noget nyt i, og sådan har det været i alle de år, Danmark har været medlem, og vi har været medlem som bekendt siden 1973. Danmark består endnu, Danmark består alligevel, fordi de spørgsmål, EU løser, kun er de spørgsmål, som nationalstaten ikke kan løse selv.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil bare have lov til at sige tak for en gennemgang af forfatningen, som da var interessant. Særlig bed jeg mærke i det første, som fru Charlotte Antonsen sagde om, at det er vigtigt at sikre et frit, helt og velstående Europa. Med hensyn til det velstående kunne jeg da godt tænke mig at spørge, om ikke det har slået fru Charlotte Antonsen, at det faktisk ikke går så godt med økonomien i Europa, at vi faktisk halter voldsomt bagefter i forhold til USA, at selv Kina faktisk på vækstområdet er ved at overhale os, og at man på en lang række områder må sige, at det simpelt hen er den politik, der bliver født i Europa, der er årsagen til, at det går så skidt. Så det kunne måske godt være, at det var bedre at lade landene selv, herunder det danske Folketing, som fru Charlotte Antonsen i øvrigt selv er medlem af, regulere de her forhold.

Kl. 13.55

Den anden ting, jeg godt kunne tænke mig at spørge ind til er adjektivet »helt«, for fru Charlotte Antonsen gør jo meget ud af udvidelsen, og jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ikke også den implicerer Tyrkiet. Det er jo en velkendt sag, at 1 uge efter, at danskerne har stemt om forfatningen, så falder afgørelsen om fremtiden for Tyrkiet. Hvad er så fru Charlotte Antonsens opfattelse af fremtiden for Tyrkiet i EU?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først med hensyn til det, som jeg sagde, om det frie, det hele og det velstående Europa: Proble-